

Veysi Azbay

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

11.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Veysi Azbay

Eserleri:

Her Şeyim O İken O Benim Değil

Yine kaldırımlar benimdir,
Sokaklar benim, caddeler benim.
Yalnızlıkta benimdir ama o benim değil.

Güvenim, umudum, hırsım
Ve yaşamak isteğim.
Kinim, öfkem, gülüşüm, eğlenişim...
Her şeyim oydu ama o benim değildi.

Yaşamak benimleydi, o umut hayatındayken.
Ölende bendim, o benden kaçarken.

Bu gün her şeyim ve hiç bir şeyimdir,
Gözyaşımdır, düşüncemdir, hayalimdir,
Ama o benim değildir.
Belki de o benim
Ben onun değilimdir.

Canımdır, gülümdür, gülüşüm güneşimdir.
Sevdiğim, sevgilimdir.
Ama ben onun sevgilisi değilim.

Ve bu gün bitmiştir güven,
yitirilmiştir umut, solmuştur gül.
Beklentim kalmadı hayattan.
Boynum bükük, halim perişan
Onsuzlukla yanıp kavrulan
Bir aşk tiryakisiyim.

Kollarım düştü her iki yandan,
Başım da önüme eğik,
Diyorum ya;
Bitip tükenmişse umut,
Yıkılmış ise gençecik yaşında zavallı bir insan,
Hayattan ne bekleyebilir artık.

Hayata bakış açımdı o
Ölüme meydan okuyuşum,
Elimdeki kalemim,
Sayfalara dökülen
İçime gömülen sevgimdi, aşkımdı...
Ve şimdi kalemim ağlıyorsa,
Sayfaları iniltilelerle karalıyorsa
Sevgimin yüceliğindedir.

Biri yazıyorsa aşkı hüznün dolu sözcüklerle
Bu acıyı tatmış olduğundandır.
Ve şiirim duygularımı yansıtıyorsa
Onu kaybetmiş olduğumdandır.

Zannetmeyin ki o öldü, yo o ölmedi
Ayrılmadı da bu hayattan.

Ama beni;
Hayattan, sevgiden, aşktan,
Mutluluktan, gülümsemekten, umutlu olmaktan
Ve her şeyinden ayırdı.

Hiç bir zaman yılmamıştım, yıkılmamıştım,
Ama kendisinden ayırdı
Ki acılarla bırakıp gitti,
Beni can evimden vurdu.

VE BEN;
Bu gün tükenmişsem,
aşkına mahkumsam,
Aşk suçundan idam ediyorsan,
Sevgiyi boynuma yağlı urgan diye sen geçiriyorsan;
Altımdan idamlık sehpasını çeker gibi;
Çok gördüğün sevgini, aşkımı
Elimden alıyorsan,
Cellat olup-ta beni idam ediyorsan;
Cennete değil,
Seninle gelmek isterim, seninle...

Veysi Azbay